

**ZEUGMA SAğLIK ARAřTIRMALARI
SEMPOZYUMU
(YERİNDE BİLDİRİ KİTAPÇIğI)**

**HASAN KALYONCU ÜNİVERSİTESİ
SAğLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
GAZİANTEP**

İÇİNDEKİLER

Radyoterapi Tedavisi Alan Onkoloji Hastalarında Farklı Tarama Testleri İle Beslenme Durumunun Belirlenmesi	64
Determination of Nutritional Status with Different Screening Tests in Oncology Patients Receiving Radiotherapy Treatment.....	64
Sağlıklı Kadınlarda Topuklu Ayakkabı Kullanım Sıklığının, Gastrosoleus Kas Kısalığına, Ayak Postürüne ve Dengeye Olan Etkisinin Araştırılması	65
Investigating the Effects of Heeled Shoe Use by Healthy Women on Gastrocnemius Soleus Muscle Shortening, Foot Posture and Balance.....	65
Şişman Ve İnsülin Direnci Olan Kadınlarda Ağırlık Kaybına Bağlı Olarak İnsülin Direncinin Değerlendirilmesi	66
Evaluation of Insulin Resistance Due to Weight Loss in Women with Obesity and Insulin Resistance	66
Fibromiyalji Tanısı Konmuş Kadın Hastalarda Egzersiz Programının Gündüz Uykululuk Hali Ve Ağrı Düzeyi Üzerine Etkisi	67
The Effect of Exercise Program on Daytime Sleepiness and Pain Level in Female Patients Diagnosed Fibromyalgia	67
Malatya’da Bir Aile Sağlığı Merkezine Başvuran 3-18 Yaş Aralığındaki Bireylerin Beslenme Durumunun Ve Allura Red AC (E129) Bulunan Besinlerin Tüketim Miktarının Saptanması	68
Determination of Consumption Amount of Nutritional Status and Allurared AC (E129) Consumption of Individuals in The Age of 3-18 Who Attended A Family Health Center in Malatya	68
Piyasada Satılan Antep Fıstıklarının Tüketim Durumu Ve Mineral İçeriği	69
Consumption Status and Mineral Content of Pistachio Sold in The Market	69
Sağlıklı Kadınlarda Bireysel Egzersiz ve Grup Egzersiz Eğitiminin Fiziksel Performans Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması	70
Individual Exercise in Healthy Women and Comparison of the Effects of Group Exercise Training on Physical Performance	70
Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü Öğrencilerinde Sağlıkta Farkındalık Ve Okuryazarlık Seviyesinin Belirlenmesi	71
Determination of Health Awareness and Literacy Level in Students of Physiotherapy And Rehabilitation Department	71
Üniversite Öğrencilerinin Duygusal Yeme Davranışı İle Antropometrik Ölçümler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	72
Investigation of Emotional Eating Attitude of University Students Among with Anthropometric Measurements.....	72
Adana İli’nde İki Farklı Huzurevinde Yaşayan Yaşlıların Malnutrisyon Durumunun Tarama Testleri İle Belirlenmesi	73
The Determination of Malnutrition Status of Elderly People Living in Two Different Nursing Homes by Scan Tests in Adana Province	73
Kronik Venöz Yetmezlik Tanılı Hastalarda Egzersiz Eğitiminin Yorgunluk ve Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi	74
The Effect of Exercise Training on Fatigue and Sleep Quality in Patients with Chronic Venous Insufficiency	74
Üniversite Öğrencilerinin Beslenme Durumlarının Akdeniz Diyet Kalite İndeksi İle Değerlendirilmesi	75
Evaluation of The Nutritional Status of the University Students by The Mediterranean Diet Quality Index	75
Özel Bir Okul Yemekhanesinde Oluşan Besin Artık Miktarlarının ve Maliyetinin Saptanması	76
Determination of the Amount and Cost of Food Losses in a Private School Cafeteria in Gaziantep	76
Fizyoterapistlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi	77
Development Of Attitude Scale Towards Physiotherapy Profession.....	77

YERİNDE BİLDİRİLER

Radyoterapi Tedavisi Alan Onkoloji Hastalarında Farklı Tarama Testleri İle Beslenme Durumunun Belirlenmesi

Burcu İdil Yiğit¹, Ayla Gülden Pekcan²

¹Sodexo Entegre Hizmet Yönetimi A.Ş.

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Bu çalışmada, radyoterapi tedavisi alan onkoloji hastalarında NRS-2002 (Nutrisyonel Risk Tarama-2002; Nutritional Risk Screening 2002) ve MUST (Malnütrisyon Universal Tarama Testi; Malnutrition Universal Screening Tool) tarama testlerinin kullanılarak hastaların beslenme durumunun belirlenmesi, tarama testlerinin kıyaslanması ve onkoloji hastalarının malnütrisyon durumunun tanımlanması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma 3 ay süren gözlemsel bir çalışmadır. Çalışma Ankara ilinde özel bir hastane olan Ankara Medica International hastanesinin radyasyon onkolojisi bölümünde radyoterapi tedavisi alan 20-64 yaş arası toplamda 78 kadın ve 32 erkek bireylerin katılımı ile yürütülmüştür. Çalışmada radyoterapi tedavisi planlanan hastalara uygulanan soru kağıdı ile bireylerin demografik özellikleri, besin tüketim sıklıkları ve beslenme alışkanlıkları sorgulanmıştır. Çalışmada planlanan tedavi süresine göre hastaların her hafta tedavi başında 24 saatlik besin tüketim kayıtları, NRS-2002 (Nutrisyonel Risk Tarama-2002- Nutritional Risk Screening 2002) ve MUST (Malnutrition Universal Screening Tool) tarama testleri ayrı ayrı uygulanmış; bütün tedavi planının başında ve sonunda olmak üzere hastaların antropometrik ölçümleri, vücut bileşimi ve tedavide uygulanan rutin tetkikler ile biyokimyasal verileri alınmıştır.

Bulgular: Beslenme durumunun belirlenmesinde kullanılan tarama testlerinden, NRS-2002'nin kadınlardaki değerinin 3 'ten az olma oranının %79,5 olduğu, erkeklerde ise bu oranın % 46,9 olduğu saptanmıştır. NRS-2002 testinde skorun 3'ten fazla olduğu ve hastanın nutrisyon riski altında olduğu durum kadınlarda %20,5iken erkeklerde bu oranın %53,12 olduğu fark edilmiştir. Yapılan bir diğer tarama testi olan MUST'ta beslenme durumu açısından orta ve yüksek risk altında olan kadınların oranı % 25,6 iken erkeklerde bu oran % 53,1'dir. Ve yine MUST'ta beslenme durumunun düşük risk altında olduğu oran kadınlarda % 74,4 iken erkeklerde bu oran %46,9'dur.

Sonuç: Kanserli hastalarda uygulanan tarama testinin duyarlılıklarını benzer olduğu gözlemlenmiştir. Kanser hastalarında beslenme durumunun saptanması, belirlenmesi ve azalan beslenme durumunu önlemek oldukça önemli bir hal alırken tedavi planı oluşturan ekipte mutlaka yapı taşı olarak bir diyetisyene yer verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Radyoterapi, onkoloji, beslenme durumu, NRS 2002, MUST

Determination of Nutritional Status with Different Screening Tests in Oncology Patients Receiving Radiotherapy Treatment

Purpose: In this study, determination of the nutritional status of the patients, comparison of screening tests and identification of malnutrition status of oncology patients under radiotherapy treatment were aimed, using NRS-2002 (Nutritional Risk Screening 2002) and MUST (Malnutrition Universal Screening Test).

Methods: The study is an observational study that lasted 3 months. The study was carried out with the participation of 78 female and 32 male patients between the ages of 20-64 that were receiving radiotherapy treatment in the radiation oncology department of Ankara Medica International Hospital, a private hospital in the city of Ankara. In the study, demographic characteristics, food consumption frequencies and dietary habits of patients with radiotherapy treatment were questioned using the questionnaire form. According to the planned treatment period, weekly 24 hours of dietary intakes record (first day of the observation week), NRS-2002 (Nutritional Risk Screening-2002) and MUST (Malnutrition screening tests of the patients were applied separately; at the beginning and the end of the whole treatment plan, the anthropometric measurements of the patients, the body composition and the routine examinations and biochemical data were taken.

Results: In the screening tests used to determine the nutritional status, the ratio of NRS-2002 in females was observed to be less than 3 was 79.5% and this rate was 46.9% in males. In the NRS-2002 test, it was found that the situation in which the score was more than 3 and the patient was under the nutritional risk was 20,5% in women, and this rate was 53.12% in men. In another conducted screening test, MUST (Malnutrition Universal Screening Tool), the rate of women who are at medium and high risk in terms of their nutritional status was 25.6% while this rate was 53.1% in men. And again in MUST, the rate at which the nutritional status of women is at low risk was 74.4% and this rate was 46.9% for men.

Conclusion: It was observed that the sensitivity of the applied screening test was similar in cancer patients. While it is becoming highly significant to detect, determine the nutritional status of cancer patients, and prevent the decreasing nutritional status, a dietitian should be definitely included as a building block in the team that designs the treatment plan.

Keywords: Radiotherapy, oncology, nutritional status, NRS 2002, MUST

YERİNDE BİLDİRİLER

Sağlıklı Kadınlarda Topuklu Ayakkabı Kullanım Sıklığının, Gastrosoleus Kas Kısaldığına, Ayak Postürüne ve Dengeye Olan Etkisinin Araştırılması

Alper Haznedar¹, Serkan Usgu¹

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Gaziantep

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sağlıklı bireylerde topuklu ayakkabı kullanım sıklığının değerlendirilmesi ve topuklu ayakkabı kullanım sıklığının gastrosoleus kas kısaldığına, ayak postürüne ve dengeye etkisini ortaya koymaktır.

Yöntem: Çalışmaya yaşları 18-50 arasında değişen 110 sağlıklı kadın alındı. Pes planus, pes kavus, halluks valgus, transvers ark düşüklüğü, çekiç parmak, pes ekinovarus gibi ayak deformiteleri için Toplam Ayak Deformite Skorlaması (TADS), gastrosoleus kas kısaldığı için kas kısıklık testi, dengeyi değerlendirmek için Berg Denge ölçeği kullanıldı. Ölçümler topuklu ayakkabılı ve ayakkabısız tekrarlandı. Ayakkabı giyme sıklıklarına göre haftada 1 ve daha az topuklu ayakkabı kullananlar normal, 2 ve daha fazla kullananlar ise sık giyenler olarak 2 gruba ayrıldı ve sonuçlar karşılaştırıldı.

Bulgular: Yapılan ölçümler sonucunda ayakkabı kullanım frekansı ile ayak deformitesi, m. gastrosoleus kısaldığı ve denge arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmadı ($p>0,05$). Gruplar kendi içinde topuklu ayakkabılı ve ayakkabısız denge ölçümlerinde ve yine berg denge ölçeğinin bir parametresi olan öne uzanma testi sonuçlarında anlamlı değişimler gösterdiler ($p<0,05$). **Sonuç:** Bu çalışmadan elde edilen sonuçlarda, topuklu ayakkabı kullanım sıklığının ayakta deformite oluşumuna yol açmadığı, m. gastrosoleus kasında kısaldığı neden olmadığı, statik ve dinamik dengede bozulmaya sebebiyet vermediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Topuklu ayakkabı, denge, ayak postürü, kas kısaldığı

Investigating the Effects of Heeled Shoe Use by Healthy Women on Gastrocnemius Soleus Muscle Shortening, Foot Posture and Balance.

Purpose: The objective of this study is to evaluate the frequency of use of heeled shoes by healthy individuals and to reveal the effects of the frequency of use, on foot posture and balance.

Methods: In this study, 110 women between 18-50 years old are selected. Total Foot Deformity Score (TFDS) is used for foot deformities such as pes planus, pes cavus, hallux valgus, transvers arch flattening, hammer finger, pes equinovarus, manual muscle strength test is applied for shortening in gastrocnemius soleus muscle and Berg Balance Scale is taken into account for evaluating the balance. Measurements are repeated when the samples are wearing heeled shoe and when they are shoeless.

Results: According to the frequency of shoe use, those who use 1 or less heeled shoe per week are normal, while those who use 2 or more are divided into 2 groups as frequent wearers and the results are compared. As a result of the measurement, significant relationship between frequency of heeled shoe use and foot deformity, and between gastrocnemius soleus shortening and balance are not found ($p>0,05$). Group showed significant difference in itself, in terms of measurement made when wearing a shoe and when they are shoeless and also in forward bending test ($p<0,05$).

Conclusion: The results obtained from this study shows that frequency of heeled shoe use does not cause foot deformities, gastrocnemius soleus shortening or deformation in static and dynamic balance.

Keywords: Heeled shoes, balance, foot posture, muscle shortness

YERİNDE BİLDİRİLER

Şişman Ve İnsülin Direnci Olan Kadınlarda Ağırlık Kaybına Bağlı Olarak İnsülin Direncinin Değerlendirilmesi

Bedriye Ayata¹, Mine Yurttagül²

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Şişman ve insülin direnci olan kadınlarda, ağırlık kaybının insülin direncine etkisini değerlendirmek.

Yöntem: Nizip Devlet Hastanesinde insülin direnci teşhisi konan ve BKİ ≥ 25.0 kg/m² olan 25 kadın gelişigüzel örneklem yoluyla seçilmiştir. Soru kağıdı ile beslenme alışkanlıkları ile ilgili veriler toplanmıştır. Sekiz hafta boyunca kişiye özel beslenme tedavisi uygulanmış ve her hafta diyeti uygulama durumu izlenmiş ve diyeti uygulama ile ilgili sorunlar olması durumunda çözümlenmiştir. Araştırma başlangıcında ve 8 hafta boyunca her hafta ağırlık ve HOMA-IR değerleri saptanmıştır.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 36.0 ± 10.5 'dir. Yüzde 16'sı ilkökul, % 32'si ortaokul, % 40.0'ı lise, % 12.0'si üniversite mezunudur. Katılımcıların % 60.0'ı öğün atlamakta, %76.0'sı ara öğün tüketmektedir. Ortalama BKİ 34.9 ± 4.9 kg/m² olup, % 16.0'sı hafif şişman, %36.0'sı I. derece obez, %36.0'sı II. derece obez, %12.0'si ise III. derece obezdir. Araştırma başlangıcında ortalama vücut ağırlığı 92.9 ± 14.9 kg iken 8. haftanın sonunda 86.1 ± 3.5 kg'a düşmüştür ($p < 0.05$). HOMA-IR değerleri ise başlangıçta 4.42 ± 2.10 mg/dl iken, 8. haftanın sonunda 2.83 ± 1.21 mg/dl olmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç: Şişman ve insülin direnci olan kadınlarda ağırlık kaybı sağlandıkça HOMA-IR düzeylerinin düştüğü saptanmıştır ($p < 0.05$). HOMA-IR değerindeki azalma ile BKİ'sindeki azalma arasında pozitif korelasyon olduğu görülmüştür ($r = 0.620$). Obezite önlenmeli ve tedavi edilmelidir. Obeziteden bağımsız olarak da insülin direnci oluşabilir. Bunun önlenmesi için yeterli ve dengeli beslenme ve fiziksel aktivitenin artırılması yaşam tarzı haline getirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ağırlık kaybı, HOMA-IR, obezite, insülin direnci, beden kitle indeksi

Evaluation of Insulin Resistance Due to Weight Loss in Women with Obesity and Insulin Resistance

Purpose: To evaluate the effect of weight loss on insulin resistance in women with obesity and insulin resistance.

Methods: Twenty-five women in Nizip State Hospital with insulin resistance and with BMI ≥ 25.0 kg/m² were selected by random sampling. Data on dietary habits were collected by questionnaire. Eight weeks of personal nutrition therapy was applied, and the application of the diet was monitored and any problems related to the application are resolved every week. Weight and HOMA-IR values were determined every week for 8 weeks.

Results: The mean age of the women was 36.0 ± 10.5 . Amongst the women, 16% were secondary school, 32% were middle school, 40.0% were high school and 12.0% were university graduates. 60.0% of the participants skipped meals and 76.0% of them consumed an intermediate meal. The mean BMI of the participants was 34.9 ± 4.9 kg/m²; 16.0% were mild fat, 36.0% were I. grade obese, 36.0% were II. grade is obese, 12.0% were III. grade obese. While the initial mean body weight of the participants was 92.9 ± 14.9 kg, it decreased to 86.1 ± 3.5 kg at the end of the 8th week ($p < 0.05$). The initial HOMA-IR values were 4.42 ± 2.10 mg/dl at the beginning of the study, and 2.83 ± 1.21 mg/dl at the end of the 8th week ($p < 0.05$).

Conclusion: It was found that HOMA-IR levels decreased as weight loss was achieved in women with obesity and insulin resistance ($p < 0.05$). Obesity should be prevented and treated. Insulin resistance may occur independently of obesity. Adequate and balanced nutrition and increase in physical activity should be adopted in lifestyle to prevent insulin resistance.

Keywords: Weight loss, HOMA-IR, obesity, insulin resistance, body mass index

YERİNDE BİLDİRİLER

Fibromiyalji Tanısı Konmuş Kadın Hastalarda Egzersiz Programının Gündüz Uykululuk Hali Ve Ağrı Düzeyi Üzerine Etkisi

Elif Dinler¹, Yavuz Yakut¹, Zerrin Pelin¹

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Gaziantep

Amaç: Fibromiyalji sendromu (FMS), sıklıkla kadınlarda görülen, etiyojisi belli olmayan eklem içi romatizmal bir hastalıktır. Hastalığa yönelik kesin bir tedavi olmamakla birlikte tedavide birçok semptom azaltıcı yöntem kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, FMS'li hastalarda en sık görülen semptomlardan ağrı ve uyku bozukluğu şikâyetlerinin egzersize bağlı değişimini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya, American College of Rheumatology kriterlerine göre değerlendirilip FMS tanısı almış 60 hasta dâhil edilmiştir. Fizik tedavi kliniklerine yönlendirilen 30 hasta tedavi grubunu kliniklere yönlendirilmeyen 30 hasta ise kontrol grubunu oluşturmuştur. İlk seansta tedavi grubu hastalarına gündüz uykululuk halini belirlemek için Epworth Uykululuk Skalası (EUS), ağrı düzeyini belirlemek için ise Vizüel Analog Skala (VAS) kullanılmıştır. Ağrı tipi ve ağrı bölgesi McGill Ağrı Anketi ile değerlendirilmiştir. Hastalar 15 seans boyunca egzersiz programına dâhil edilmiş ve egzersiz programı hastalara ev egzersizi olarak da öğretilmiştir. Egzersiz programına germe, gevşeme ve güçlendirme egzersizleri dâhil edilmiştir. 15 seanslık program (19 gün) sonunda hastalara EUS, VAS ve McGill Ağrı Anketi tekrar uygulanmış ve değerler kaydedilmiştir. Kontrol grubu hastalarına ise herhangi bir egzersiz programı uygulanmadan, tanılandıkları ilk gün ve 19 gün sonra aynı anket ve ölçümler uygulanmıştır.

Bulgular: Alınan sonuçlar incelendiğinde tedavi grubu hastalarının egzersiz programı öncesi ağrı düzeylerinin egzersiz sonrasında anlamlı bir düşüş gösterdiği gözlemlenmiştir, ($p<0,05$). Kontrol grubu hastalarının ise ağrı düzeylerinde istatistiksel açıdan anlamlı bir değişim olmamıştır ($p>0,05$). Tedavi grubundaki hastaların EUS skorlarının egzersiz programı sonrasında egzersiz programı öncesine göre anlamlı olarak azaldığı görülmüştür ($p<0,05$).

Sonuç: Bu çalışmada hastalara uygulanan düzenli egzersiz programının gündüz uykululuk hallerini ve ağrı düzeylerini azalttığı sonucuna varılmıştır. Bu nedenle FMS'li hastaların düzenli egzersiz programına yönlendirilmesinin hastalığın semptomlarını azaltmada önemli olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Fibromiyalji, ağrı, uykululuk, egzersiz

The Effect of Exercise Program on Daytime Sleepiness and Pain Level in Female Patients Diagnosed Fibromyalgia

Purpose: Fibromyalgia syndrome is a rare intraarticular rheumatic disease with unknown etiology that is frequently seen in women. Although, there is not a definitive treatment for the disease, many symptom-reducing methods are used for treatment. The purpose of this study is to investigate the changes in pain and sleepiness related to exercise which are the most common symptoms in FMS patients.

Methods: Sixty patients diagnosed as FMS were evaluated by a physician according to American College of Rheumatology criteria. The control group consisted of 30 patients who were referred to physical therapy clinics and 30 patients as treatment group who were not directed to clinics. In the first session, Epworth Sleepiness Scale (EUS) was used to determine the daytime sleepiness of treatment group and Visual Analog Scale (VAS) to determine the pain level. Pain type and pain area were evaluated by McGill Pain Scale. Patients were included in the exercise program for 15 sessions and the exercise program was also thought as a home-based exercise. Stretching, relaxation and strengthening exercises are included in the exercise program. At the end of the 15-session program (19 days), EUS, VAS and McGill Pain Scale were reapplied to the patients and values were recorded. Patient in the control group were evaluated with the same questionnaire as applied to treatment group on the first day and 19 days after they were diagnosed.

Results: When the data were evaluated, before the exercise program it was observed that the pain levels of the treatment group patients showed a significant decrease after exercise ($p<0,05$). There was no statistically significant change in the pain levels of the control group patients ($p>0,05$). The EUS scores of the treatment group patients were significantly reduced after the exercise program compared to the pre-exercise program ($p<0,05$).

Conclusion: This study shows that the regular exercise program applied to the illness reduces the daily sleepiness score and pain levels. For this reason, we think that directing FMS patients to a regular exercise program is important in reducing the symptoms of the disease.

Keywords: Fibromyalgia, pain, sleepiness, exercise

YERİNDE BİLDİRİLER

Malatya'da Bir Aile Sağlığı Merkezine Başvuran 3-18 Yaş Aralığındaki Bireylerin Beslenme Durumunun Ve Allura Red AC (E129) Bulunan Besinlerin Tüketim Miktarının Saptanması
Büşra Öztürk¹, Yasemin Beyhan²

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Bu çalışma; Malatya il merkezindeki 3-18 yaş arası bireylerin beslenme durumunu saptamak ve değerlendirmek, tüketilen besinler içerisinde kırmızı renk veren Allura Red AC (E129) bulunan besinlerin cins ve miktarlarını saptamak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma Malatya ilinde bulunan Bostanbaşı 2 Nolu Aile Sağlığı Merkezinde (ASM) yürütülmüştür. Kasım 2016 – Aralık 2017 tarihleri arasında ASM'ye başvuran 3-18 yaş grubu 46 erkek ve 58 kız çocuk olmak üzere toplam 104 birey araştırma kapsamına alınmıştır. Bireylerin beslenme durumunu değerlendirmek ve Allura Red AC (E129) bulunan besinlerin tüketim miktarını saptamak için 1 günlük besin tüketim kaydı tartı yöntemiyle alınmıştır. Besin tüketim kaydı değerlendirilmesi ise BEBİS 7.1 öğrenci sürümü ile yapılmıştır. Çocukların antropometrik ölçümleri alınmış ve Beden Kütle İndeksi (BKI) hesaplanmıştır.

Bulgular: Çocukların enerji alımları değerlendirildiğinde; 1-3 yaş grubu, 4-6 yaş grubu, 7-9 yaş grubu ve 10-13 yaş grubu kız çocukların enerji gereksinimini sırasıyla %123.8, %76.0, %71.9 ve %75.9'unu karşıladığı; 10-13 yaş grubu erkek, 14-18 yaş grubu erkek ve kız çocukların enerji gereksinimini ise sırasıyla %56.0, %54.1 ve %61.6'sını karşıladığı bulunmuştur. 1-3, 4-6 ve 7-9 yaş grubu çocukların büyük çoğunluğu (sırasıyla %55.0, %75.0 ve %59.1) normal vücut ağırlığına sahiptir. 1-3 yaş grubu erkek çocukların %30.0'u; 7-9 yaş grubu kız çocukların ise %13.6'sı hafif şişman, 7-9 yaş grubu kız ve erkek çocukların dağılımları ise eşit olup, %19.2'sinin zayıf olduğu saptanmıştır. Çocuklarda Allura Red AC (E129) içeren besinleri tüketen oranı ise %5.8'dir.

Sonuç: Tüm yaş gruplarında yaş ve cinsiyetlerine uygun, yeterli ve dengeli beslenmenin sağlanması gerekmektedir. Tüm yaş gruplarının günlük ortalama tükettikleri E 129 (Allura Red AC) miktarı incelendiğinde Günlük Kabul Edilebilir Alım Miktarını (ADI) aşmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Beslenme durumu, gıda katkı maddesi, allura red AC(E129)

Determination of Consumption Amount of Nutritional Status and Allurared AC (E129) Consumption of Individuals in The Age of 3-18 Who Attended A Family Health Center in Malatya

Purpose: The purpose of this study is to determine and evaluate the nutritional status of children aged 3-18 in Malatya and to determine the type and amount of Allura Red AC (E129) which gives a red color in the food consumed. The research was carried out in Bostanbaşı Family Health Center 2 in Malatya.

Methods: A total of 104 children, aged 3-18 years, 46 males and 58 females, who applied to ASM (Family Health Center) between November 2016 and December 2017, were included in the study. A 1-day nutrient intake scoring method was used to evaluate the nutritional status of individuals and to determine the consumption of nutrients containing Allura Red AC (E129). Food consumption assessment was done by 'BEBİS 7.1 student version'. Anthropometric measurements of the children were taken and Body Mass Index (BMI) was calculated.

Results: When children's energy purchases are evaluated the energy needs of girls 1-3 years, 4-6 years, 7-9 years and 10-13 years were found to meet 123.8%, 76.0%, 71.9% and 75.9%, respectively. The energy needs of boys aged between 10-13 years and boys and girls aged 14-18 years were found to meet 56.0%, 54.1% and 61.6% respectively. 1-3, 4-6 and 7-9 years old children have normal body weight (respectively 55.0 %, 75.0%, 59.0%). Mild obesity has been found in 1-3 years old boys (30.0%), 7-9 years old girls (13.6%). 19.2% of girls and boys 7-9 years was underweight. The ratio of individuals consuming foods containing Allura Red AC (E129) was 5.8%.

Conclusion: The daily mean E 129 (Allura Red AC) consumption in all age groups was found not to exceed the Daily Acceptable Intake Quantity (ADI).

Keywords: Nutritional status, food additive, allura red AC (E129)

YERİNDE BİLDİRİLER

Piyasada Satılan Antep Fıstıklarının Tüketim Durumu Ve Mineral İçeriği

Enes Bahadır Kılıç¹, Mine Yurttagül²

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Antep fıstığının tüketim durumunu, tüketim özelliklerini ve mineral içeriğini saptamak.

Yöntem: Gaziantep'in 8 farklı sosyoekonomik bölgesindeki Aile Sağlığı Merkezine başvuran 400 kişi gelişigüzel örneklem yoluyla seçilmiş ve soru kağıdı ile Antep fıstığı tüketim durumları araştırılmıştır. Mineral analizi için kullanılacak 30 adet kavrulmuş Antep fıstığı örneği ise piyasadaki gelişigüzel örneklem yöntemi ile toplanmıştır. Örnekler yaş yakma metodu ile yakılarak PerkinElmer AAS 800 model Atomik Absorpsiyon cihazında mineral analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Bireylerin %11.5'i her gün, %36.2'si haftada bir gün Antep fıstığı tüketmektedir. Çalışmaya katılan bireylerin %94.5'i Antep fıstığını çerez olarak tüketirken, %71.5'i tatlılarda, %37'si yemeklerde tüketmektedir. Bireylerin %63.2'si Antep fıstığını satın alırken fiyatına dikkat ederken %60.8'i küflenme durumuna dikkat etmektedir. Bireylerin %93'ü Antep fıstığını serin ve kuru ortamda saklamaktadır. Çalışmaya katılan bireylerin ortalama Antep fıstığı tüketim miktarı erkeklerde 27.6 g, kadınlarda 14.5 g olarak bulunmuştur. Antep fıstığı erkek bireylerin günlük protein gereksiniminin %7.3'ünü karşılamıştır. Diğer besin öğelerinin gereksinimlerini karşılama oranı ise, bakırda %33.3, demirde %9, fosforda %17.7'dir. Antep fıstığının E vitamini, B1, B2 ve biyotin gereksinmesine katkısı ise sırasıyla %7.3, %16.7, %7.7 ve %14.7'dir. Kadınların tükettiği ortalama 14.5 g Antep fıstığı protein gereksinimine %4.6, bakır gereksinimine %11.1, demir gereksinimine %2.2, fosfor gereksinimine %9.3, B1 vitamini gereksinimine %9.1 ve biyotin gereksinimine %7.7 oranında katkı vermiştir. Antep fıstıklarının mineral analizi yapılmış ve ortalama kalsiyum miktarı 136.31 mg, magnezyum 146.38 mg, sodyum 17.08 mg, potasyum 759.21mg, fosfor 504 mg, demir 3.23 mg, bakır 1.49 mg ve çinko 2.47 mg olarak bulunmuştur.

Sonuç: Antep fıstığının besin değeri konusunda tüketiciler bilinçlendirilmeli, tüketimleri desteklenmeli, üretiminin artırılması sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Antep fıstığı tüketimi, besin ögesi içeriği, mineral içeriği

Consumption Status and Mineral Content of Pistachio Sold in The Market

Purpose: To determine consumption status, consumption characteristics and mineral content of Antep pistachio.

Methods: 400 people who applied to Family Health Centers in 8 different socioeconomic regions of Gaziantep were selected by random sampling and their consumption of Pistachio was investigated by questionnaire. A sample of 30 roasted pistachios to be used for mineral analysis were collected from the market by random sampling method. Samples were burned by wet burning method and mineral analyzes were performed with PerkinElmer AAS 800 Atomic Absorption Device.

Results: Amongst the individuals participating in the study, 11.5% consume pistachios daily and 36.2% consume pistachios one day a week. While 94.5% of the individuals consume pistachios as a snack, 71.5% consume it in the desserts and 37% consume it in the meals. 93% of the individuals stored pistachios in a cool and dry environment. While 63.2% of individuals consider price while buying pistachios, 60.8% of them consider mold growth. The average amount of pistachio consumption of the individuals participating in the study was 27.6 g for males and 14.5 g for females. Pistachios provided 7.3% of the daily protein requirement of male subjects. The rest of the daily intake requirements are met by 33.3% for copper, 9% for iron and 17.7% for phosphorus. Pistachios supply 7.3%, 16.7%, 7.7% and 14.7% of the daily intake requirements of vitamin E, B1, B2 and biotin, respectively. In females, pistachios had contributed 4.7% to protein requirement, 11.1% to copper requirement, 2.2% to iron requirement, 9.3% to phosphorus requirement, 9.1% to B1 requirement and 7.7% to biotin requirement. Mineral analysis of pistachios was carried out and the average amount of calcium was found to be 136.31 mg, magnesium 146.38 mg, sodium 17.08 mg, potassium 759.21 mg, phosphorus 504 mg, iron 3.23 mg, copper 1.49 mg and zinc 2.47 mg.

Conclusion: Consumers should be informed about the nutritional value of Antep pistachio, their consumption should be promoted, and their production should be increased.

Keywords: Consumption of pistachios, nutrient content, mineral content

YERİNDE BİLDİRİLER

Sağlıklı Kadınlarda Bireysel Egzersiz ve Grup Egzersiz Eğitiminin Fiziksel Performans Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması

Tuğba Badat¹, Yavuz Yakut¹

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Gaziantep

Amaç: Çalışma, sağlıklı kadınlarda bireysel egzersiz ve grup egzersiz eğitiminin fiziksel performans üzerine etkilerinin karşılaştırılması amacı ile yapıldı.

Yöntem: Çalışmaya dahil edilme kriterlerini sağlayan, çalışmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden bireysel egzersiz yapmak isteyen 13 kadın birey (grup 1) ve grup egzersizi yapmak isteyen 13 kadın birey (grup 2) olmak üzere 26 kadın birey katıldı. Bireylere genel demografik bilgi formu, fiziksel performans testleri, Egzersiz Memnuniyet Ölçeği (VAS), Bilişsel Davranışçı Fiziksel Aktivite Ölçeği (BDFAÖ) ve Kısa Form Yaşam Kalitesi Ölçeği (SF-36) uygulandı. Katılımcıların fiziksel performanslarına yönelik kas kuvvetini değerlendirmek için Lafayette Manuel Kas Testi cihazı kullanıldı. Kassel endüransı değerlendirmek için bireylerin squat, sits-up ve push-up pozisyonlarında kaldıkları süre kaydedildi. Çeviklik değerlendirmesi Burpee-Agility Testi ile yapılırken esneklik değerlendirmesi için ise otur-uzan testi uygulandı.

Bulgular: Bireylerden alınan verilere göre; her iki eğitim grubunda da kas kuvvetinde, kassel endüransta, çeviklik ve esneklikte, egzersiz memnuniyet skorlarında ve BDFAÖ skorlarında gruplar içerisinde ön ve son test arasında artış görüldü ($p<0.05$). Ancak tüm bu parametrelerde grupların birbirlerine üstünlükleri yoktu ($p>0.05$). SF-36 skorlarına göre ise bireysel egzersiz grubunda 8 alt boyutta da ön ve son test arasında artış görülürken ($p<0.05$), grup egzersiz eğitiminde vitalite, mental sağlık ve sosyal fonksiyonlar alt boyutlarında artış görülmezken, diğer parametrelerde artış görüldü ($p<0.05$). SF-36 skorlarının gruplar arasında karşılaştırılmasında ise iki grup arasında bir üstünlük bulunamadı ($p>0.05$). Çalışmanın sonucunda egzersiz eğitiminin fiziksel performansı, egzersiz memnuniyetini, fiziksel aktivite davranışını ve yaşam kalitesini olumlu etkilediği, ancak egzersizin bireysel veya grup olarak sürdürülmesinin bir engel oluşturmadığı görüldü.

Sonuç: Egzersizin bireysel ya da grup olarak yapılmasına bakılmaksızın, bireylerin fiziksel performansını, egzersiz memnuniyetini, fiziksel aktivite davranışını ve yaşam kalitesini arttırmak için egzersize yönlendirilmesi gerektiği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, fiziksel performans, kas kuvvet, endürans, çeviklik, esneklik, yaşam kalitesi

Individual Exercise in Healthy Women and Comparison of the Effects of Group Exercise Training on Physical Performance

Purpose: The study was made with the aim of individual exercise in healthy women and comparison of the effects of group exercise training on physical performance.

Methods: 13 women who wished to do individual exercise (group 1) and 13 women who wished to do group exercise (group 2), totally 26 individual who provided the criteria for inclusion in the study, agreed to identify themselves with the study as a volunteer, participated in the study. General demographic information form, physical performance tests, Exercise Satisfaction Scale (VAS), Cognitive Behavioral Physical Activity Scale (BDFAÖ), and Short Form Life Quality Scale (SF36) was applied to individuals. Lafayette Manual Muscle Tester was used in order to evaluate the participant's muscle strength towards their physical performance. In order to evaluate the muscular endurance, time the individuals remained on squat, sits-up and push up positions was recorded. While agility rating was made with Burpee-Agility Test, for the flexibility rating the sit-reach test was applied.

Results: According to the data collected from individuals; in both training groups, between preliminary and last test, an increase was seen in muscle strength, muscular endurance, agility and flexibility, exercise satisfaction scores and BDFAÖ scores ($p<0.05$). However, in all this parameters groups did not have superiority to one another ($p>0.05$). according to the SF36 scores; while an increase was seen in 8 sub-dimensions between preliminary and last test in individual exercise group, there were no increase seen in sub-dimensions including vitality, mental health and social function in group exercise training ($p>0.05$). In the comparison of SF36 scores between groups, no superiority was found ($p>0.05$). At the end of the study, it was seen that exercise training affected physical performance, exercise satisfaction, physical activity behavior and life quality positively; however it did not make a difference if the exercise was maintained individually or in group.

Conclusion: Regardless of how the exercise is done, individually or in group, it was thought that individuals should be directed to exercise in order to increase their physical performance, exercise satisfaction, physical activity behavior and life quality.

Keywords: Exercise, physical performance, muscle strength, endurance, agility, flexibility, quality of life

YERİNDE BİLDİRİLER

Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü Öğrencilerinde Sağlıkta Farkındalık Ve Okuryazarlık Seviyesinin Belirlenmesi

Tuğba Maden¹, Çağtay Maden¹, Kezban Bayramlar¹

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Gaziantep

Amaç: Fizyoterapi ve Rehabilitasyon bölümü öğrencilerinde sağlıkta farkındalık ve okuryazarlık seviyesini belirlemektir.

Yöntem: Yaş ortalaması $22,48 \pm 1,71$ olan 50 bireyin (% 38 erkek, %62 kadın) değerlendirildiği çalışmada genel sağlık durumu, ilk tercih ettikleri sağlık kuruluşları soruldu. Sağlık farkındalığı için; Sağlık Farkındalığı Ölçeği (SFO), okuryazarlık için Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği-32 (TSOY-32) ve yetişkin okuryazarlığını ölçmek için; Newest Vital Sign (NVS) ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Bireylerin cinsiyete göre sağlıkta farkındalık ve okuryazarlık seviyeleri karşılaştırıldığında istatistiksel anlamda fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). Sağlıkta farkındalık ve okuryazarlık arasında istatistiksel anlamda ilişki gözlenmemiştir.

Sonuç: Çalışmamızdan elde edilen bulgular literatürle uyumlu olarak cinsiyete göre farklılık göstermemiştir. NSV toplam puanı literatürle uyumlu bulunurken, TSOY-32 değeri sağlıklı yetişkin bireylere göre düşük bulunmuştur. Fizyoterapi ve rehabilitasyonda, sağlıkta farkındalık ve okuryazarlık seviyesinin belirlenmesi için birey sayısının artırılması gerektiğinde düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Sağlık okuryazarlığı, farkındalık düzeyi, üniversite öğrencileri

Determination of Health Awareness and Literacy Level in Students of Physiotherapy And Rehabilitation Department

Purpose: The aim of this study was to determine the level of health awareness and literacy among the students of the Department of Physiotherapy and Rehabilitation.

Methods: It was asked the general state of health and their firstly preferred health institutions at this study included 50 individuals (38% male, 62% female) with a mean age of 22.48 ± 1.71 . For health awareness; Health Awareness Scale (SFO), Turkey for literacy Health Literacy Scale-32 (Tsoy-32) and to measure adult literacy; The Newest Vital Sign (NVS) scale was used.

Conclusion: There was no statistically significant difference between the health awareness and literacy levels of the individuals according to gender ($p > 0.05$). There was no statistically significant relationship between health awareness and literacy.

Discussion: The findings of our study did not differ according to gender in accordance with the literature (1). While the total score of NSV was found to be consistent with the literature (2), TSOY-32 value was thought to be compared to healthy adult subjects (3). In physiotherapy and rehabilitation, we believe that it is necessary to increase the number of individuals in order to determine health awareness and literacy level.

Keywords: Health literacy, level of awareness, university students

YERİNDE BİLDİRİLER

Üniversite Öğrencilerinin Duygusal Yeme Davranışı İle Antropometrik Ölçümler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Hatice Demir¹, Yasemin Beyhan²

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Bu çalışma, Gaziantep ili Hasan Kalyoncu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesinde Ekim 2016-Mayıs 2017 tarihleri arasında Beslenme ve Diyetetik, Hemşirelik ve Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon bölümlerinin 3.ve 4.sınıflarında öğrenim gören, çalışmaya katılmaya gönüllü öğrencilerin (n:325) duygusal yeme davranışı ile antropometrik ölçümler arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Öğrencilerin sosyodemografik özellikleri, beslenme alışkanlıkları, bir günlük besin tüketimleri, duygusal yeme davranışını belirlemek için üç faktörlü beslenme(TFEQ)ve duygusal durumlarda yeme alışkanlığı(EESQ) ölçeklerinden oluşan anket formu uygulanmıştır. Antropometrik ölçümler tekniğine uygun olarak; boy uzunluğu, bel çevresi ve kalça çevresi ölçülmüş, biyoelektrik impedans analizi(BIA) ile vücut ölçümleri yapılmıştır. Besin analizleri için beslenme bilgi sistemi(BEBİS) programı kullanılmış ve bulunan değerler Türkiye'ye Özgü Beslenme Rehberi(TÜBER) ile karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %77,2'si kız ve bekar(%94,2) olup %22,8'i erkektir. Yaş ortalaması(±s) kızlarda(22,2±1,9) ve erkeklerde(23,2±1,9),çoğunun geliri(%40,0) 500-1000TL arasında ve ailelerinin gelirinin(%49,8) 3000TL üzerinde olduğu,%45,2'sinin ailesinden harçlık aldığı, aile/akrabalarıyla yaşadığı(%46,8),yarıya yakınının(%47,4) en az bir ana öğünü atladığı, %36,6'sının 1 ara öğün tükettiği, %28,9'unun öğün atladığı ve genelde sabah öğününü (%51,4) atladığı,%33,6'sının tanı konulmuş hastalığı olduğu ve FTR bölümündeki öğrencilerde ülserin (P<0,05) ve ailelerinde ise osteoporozun önemli düzeyde olduğu (P<0,05) anlaşılmıştır. Beden Kütle İndeksi(BKI)açısından %68,0'inin normal,%21,5'inin hafif şişman olduğu, öğrencilerin dengesiz beslendikleri, protein ve yağ alımlarının yüksek ve enerji ve karbonhidrat alımlarının ise düşük olduğu anlaşılmıştır. Duygusal yeme davranışı ile antropometrik ölçümler arasındaki ilişkiye bakıldığında; ağırlık, bel çevresi, kalça çevresi, BKİ, BMIH, vücut yağ oranı ve vücut yağ miktarı ile TFEQ ve EESQ ölçekleri arasında pozitif yönde (P<0,05); boy uzunluğu, vücut sıvı oranı, vücut sıvı miktarı, yağsız vücut oranı, yağsız vücut miktarları arasında negatif yönde (P<0,05) anlamlı ilişki olduğu anlaşılmıştır.

Sonuç: Öğrencilerin ağırlık, bel çevresi, kalça çevresi, BKİ, BMIH, vücut yağ oranı ve miktarı arttıkça duygusal yeme davranışı artmakta; boy uzunluğu, vücut sıvı oranı, vücut sıvı miktarı, yağsız vücut oranı, yağsız vücut miktarları arttıkça ise duygusal yeme davranışı azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Açlığa duyarlılık, bilişsel kısıtlama, duygusal yeme, kontrolsüz yeme, üniversite döneminde beslenme

Investigation of Emotional Eating Attitude of University Students Among with Anthropometric Measurements

Purpose: This study has been done between October 2016 – May2017 for the purpose of investigation of the association between emotional eating attitude and anthropometric measurements of University students which are 3rdand 4th grade students of Nutrition and Dietetics, Nursing, Physiotherapy and Rehabilitation Departments (n:325).

Methods: We applied questionnaire form that includes Eating in Emotional Situations Questionnaire (EESQ) and The Three-Factor Eating Questionnaire (TFEQ), questions of students' socio-demographic and nutritional status, attitude of nutritional habits. In accordance with the measurement technique; height and hip circumference were measured and body composition is measured by Bioelectric Impedance Analysis (BIA). The results of questionnaire are evaluated by a nutrient database program (BeBIS software program) and Turkey Dietary Guidelines (TUBER).

Results: 77.2% of students were female and single (%94,2) and 22,8% of students are male. The average age was 22,2±1,9 in females and 23,2±1,9 in males. Students' monthly income is 500-1000 TL (%40,0), household's monthly income is over 3000 TL (%49,8), students are supported from family (%45,2), students are living with family or relative (%46,8). Nearly half of the students skip at least one meal (%47,4), 36,6% of students do at least one snack, 28,9% of students skip meal and most often, skipped meal is breakfast (%51,4), 33,6% were diagnosed with one disease and in the students of Physiotherapy and Rehabilitation Department, the presence of ulcer is significant (P<0,05),and in their family background, they have a significant level of osteoporosis (P<0,05).Students are classified with Body Mass Index (BMI), it was found that 68,0 % were classified as normal, 21,5% was mildly obese, and it was found out that students were malnourished, intakes of proteins and fats were high; energy and carbohydrate intakes were low. Looking at the relationship between emotional eating behavior and anthropometric measurements; weight, waist circumference, hip circumference, BMI, BMR, body fat contents are in positive correlation with TFEQ and EESQ scales(P<0,05); besides height, body fluid ratio, body fluid amount, lean body ratio, lean body amounts have significant negative correlation between these scales. (P<0,05)

Conclusion: As the weight, waist circumference, hip circumference, BMI, BMR, body fat content and amount of the students increase, the emotional eating increase, while the height, body fluid ratio, body fluid amount, lean body ratio, and body fat content increase, emotional eating decrease.

Keywords: Cognitive restriction, emotional eating, nutrition during university period, sensitivity to hunger, uncontrolled eating

YERİNDE BİLDİRİLER

Adana İli'nde İki Farklı Huzurevinde Yaşayan Yaşlıların Malnutrisyon Durumunun Tarama Testleri İle Belirlenmesi

Gamze Tulukçu¹, Ayla Gülden Pekcan²

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Adana ilindeki iki farklı huzurevinde yaşayan yaşlıların malnutrisyon durumlarının farklı tarama araçları ile saptanması, yaşlıların malnutrisyon ve beslenme durumunun belirlenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya katılan gönüllü yaşlı bireylere soru kağıdı uygulanmıştır. Demografik özellikleri, sağlık durumları, beslenme alışkanlıkları ve fiziksel aktivite durumları araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme yöntemiyle alınmıştır. MNA, MUST, NSI, SNAQ-RC, SNAQ-65 VE MEONF-II tarama testleri uygulanmıştır. Tarama testlerine ek olarak, 24 saatlik besin tüketim kaydı ve antropometrik ölçümleri alınmıştır.

Bulgular: Ölçümlerin değerlendirilmesi için istatistiksel metot olarak Ki kare homojenlik testleri, bağımsız örneklem t testi, Cohenkappa uyum testleri kullanılmıştır. Araştırmaya katılan bireylerin yaklaşık %72'si erkek,%28'i kadındır. Beslenme tarama testlerine göre malnutrisyon durumları, MSA ile taramada %51'i düşük risk, %41.8'i orta, %7.3'ü malnutrisyonlu bulunmuştur. MUST test sonuçlarına dayanarak, %86,1'i düşük riske, %8,6'ü orta,%5,3'ü yüksek riske sahiptir. NSI ile taramada, %37,1'inin düşük risk,%43,7'ünün orta ,%19,2'sinin yüksek risk taşıdığı bulunmuştur. SNAQ-RC testi ile yaşlı bireylerin risk gruplarının dağılımı renklerle temsil edilmektedir. Renklerin dağılımı yeşil için %56,9, turuncu için %57,2 kırmızı için kalan %15,9 şeklinde bulunmuştur. SNAQ-65+ ile yapılan tarama testi sonuçlarına göre %67,6'sının beslenmesi yetersiz değil,%16,5'inde yetersiz beslenme riski vardır, %15,8'inin ise beslenmesi yetersizdir. Son olarak, MEONF-II test sonuçları yaşlı bireylerin %62,2 'sinin düşük risk grubunda, %26,5'inde orta ve %11,3 ünde yüksek risk grubunda olduğunu göstermektedir. Bu gruplar arasında ki farklılık cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlıdır(p<0.05).

Sonuç: Erken dönemde tanı için yaşlıların hastane, huzurevi veya evde yaşam biçimlerine uygun olarak malnutrisyon tarama araçları seçilmeli ve belirli aralıklarla tarama testleri uygulanarak takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme tarama testleri, yaşlı, MNA, NSI, MUST, SNAQ-RC, SNAQ-65+ MEONF-II

The Determination of Malnutrition Status of Elderly People Living in Two Different Nursing Homesby Scan Testsin Adana Province

Purpose: Detection of malnutrition status of elderly people living in two different nursing homes in Adana province with different screening tools, determination of malnutrition and nutritional status of elderly people.

Methods: Questionnaires were applied to the volunteer elderly individuals. Demographic characteristics, health status, nutritional habits and physical acuity status were obtained by face-to-face interview method by the researcher.MNA, MUST, NSI, SNAQ-RC, SNAQ-65 and MEONF-II screening tests were applied. Besides screening tests, 24-hour dietary record and anthropometric measurements were taken.

Results: As statistical methods for evaluation of measures, Independent samples t test, Chi-square homogeneity tests, Cohen kappa concordance test were used. Approximately72% of the participants were male and 28% were female. According to nutritional screening tests, malnutrition status was found as 51% for low risk, 41.8% for moderate and 7.3% as malnutrition in MNA screening. Based on MUST test, 86.1% had low, 8.6% had medium and 5.3% had high risk. In NSI screening, it was found that 37.1% had low risk, 43.7% had moderate risk and 19.2% had a high risk. Distribution of malnutrition risk individuals with SNAQ-RC test is represented by colours. The distribution of colours was found as 56.9%for green, 57.2%for orange and the rest 15.9%for red. According to the results of the SNAQ-65+ screening test, 67.6% of the patients had enough nutrition, 16.5% of them had the possibility of the risk of insufficient nutrition and 15.8% of them had the risk of insufficient nutrition. Lastly, MEONF-II test results showed that62.2% of the elderly was in low risk, 26.5% had moderate, and 11.3% was in a high risk group. The difference was statistically significant between genders (p <0.05).

Conclusion: For early diagnosis, malnutrition screening tools should be selected in accordance with the hospital, nursing home or lifestyle of the elderly and followed-up at regular intervals.

Keywords: Nutrition screening tools, elderly, MNA, NSI, MUST, SNAQ-RC, SNAQ-65+MEONF-II

YERİNDE BİLDİRİLER

Kronik Venöz Yetmezlik Tanılı Hastalarda Egzersiz Eğitiminin Yorgunluk ve Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi

Sedat Yiğit¹, Yavuz Yakut¹

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Gaziantep

Amaç: Kronik venöz yetmezlik (KVY) bacaklarda ağrı, gece krampları, ödem, kaşıntı, yorgunluk gibi semptomları içeren ve toplumda görülme sıklığı oldukça yüksek olan bir venöz sistem hastalığıdır. Literatürde KVY'nin medikal ve cerrahi tedavisinin yanı sıra semptom azaltıcı birçok yöntem bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, KVY tanılı hastalarda egzersiz eğitiminin bacaklarda oluşan yorgunluk, gece krampları ve uyku kalitesi üzerine olan etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya KVY tanısı almış 42 hasta dahil edildi, tedavi ve kontrol grubu olmak üzere 21 hastadan oluşan 2 gruba ayrıldı. Çalışma başlangıcında her iki grupta kramp şiddetini belirlemek için Vizüel Analog Skala (VAS), yorgunluk şiddetini belirlemek için Yorgunluk Şiddet Ölçeği (YŞÖ), uyku kalitesini belirlemek için ise Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) kullanıldı. Tedavi grubu hastalarına 6 hafta boyunca alt ekstremiteye yönelik germe ve kuvvetlendirme egzersizleri verildi. Kontrol grubu hastalarına ise herhangi bir egzersiz programı verilmedi. 6 hafta sonunda hastalara VAS, YŞÖ ve PUKİ tekrar uygulandı ve değerler kaydedildi.

Bulgular: Alınan sonuçlar incelendiğinde tedavi grubu hastalarının kramp ve yorgunluk şiddetinde azalma, uyku kalitesinde ise artma görüldü ($p < 0,05$). Kontrol grubu hastalarının ise kramp ve yorgunluk şiddetinde artma ve uyku kalitesinde azalma görüldü ($p > 0,05$). Bu çalışmada, egzersiz eğitiminin gece oluşan kramp şiddetini azaltarak uyku kalitesini arttırdığı ve bacaklarda görülen yorgunluğu azalttığı sonucuna varılmıştır.

Sonuç: Bu sonuçlar doğrultusunda, KVY tanısı almış hastaların düzenli egzersiz programına yönlendirilmesi hastalığa bağlı semptomların azaltılmasında alternatif bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Kronik venöz yetmezlik, gece krampları, yorgunluk, uyku kalitesi, egzersiz

The Effect of Exercise Training on Fatigue and Sleep Quality in Patients with Chronic Venous Insufficiency

Purpose: Chronic venous insufficiency (CVI) is a venous system disease that involves symptoms such as pain in the legs, nocturnal cramps, edema, itchiness, fatigue, and highly prevalent in the community. In the literature, there are many symptom-reducing methods besides medical and surgical treatment of CVI. The purpose of this study is to investigate the effect of exercise training on leg fatigue, nocturnal cramps and sleep quality in patients with CVI.

Methods: Forty-two patients with CVI diagnosed were participated in this study, treatment and control groups were divided into 2 groups of 21 patients. Visual Analogue Scale (VAS) was used to determine severity of cramping, Fatigue Severity Scale (FSS) to determine severity of fatigue, and Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) to determine sleep quality in both groups at the beginning of the study. The treatment group was given stretching and strengthening exercises for the lower extremity for 6 weeks. Control group were not get any exercise training. At the end of 6 weeks VAS, FSS and PSQI were reapplied and values were recorded.

Results: Results indicated that the cramps and fatigue severity decreased and sleep quality increased at the treatment group patients ($p < 0,05$). Cramping and fatigue severity increased and sleep quality decreased at the control group patients ($p > 0,05$). This study shows that exercise training improved sleep quality by reducing the severity of nocturnal cramping and reduced fatigue in the legs.

Conclusion: In the light of these results, directing CVI patients to a regular exercise program is an alternative treatment method for reducing the symptoms related to the disease.

Keywords: Chronic venous insufficiency, nocturnal cramps, fatigue, sleep quality, exercise

YERİNDE BİLDİRİLER

Üniversite Öğrencilerinin Beslenme Durumlarının Akdeniz Diyet Kalite İndeksi İle Değerlendirilmesi

Güzide Şendağ Sağır¹, Mine Yurttagül²

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Mersin Üniversitesi öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeylerini, beslenme alışkanlıklarını ve Akdeniz diyet kalite indeksi ile beslenme durumlarını değerlendirmek.

Yöntem: Çalışmaya gelişigüzel örneklem yoluyla seçilen 400 öğrenci (%58.5'i erkek, %41.5'i kız) alınmıştır. Soru kağıdı ile öğrencilere ilişkin genel bilgiler, besin tüketim sıklığı ve fiziksel aktivite kaydı alınmıştır. Ayrıca Akdeniz Diyeti Kalite İndeksi (KIDMED) formu uygulanmıştır.

Bulgular: Yaş ortalaması erkeklerde 21,6±1,9 yıl, kızlarda 21,1±1,7 dir. Erkeklerin BKİ 23,8±3,8kg/m², kızların ise 21,5±3,3 kg/m²'dir. Öğrencilerin çoğunluğu (erkeklerde %61,5, kızlarda %72,9) sağlıklı ağırlığa sahiptir. Öğrencilerin % 63.3'ü öğün atlamaktadır. En çok atlanan %62,1 ile kahvaltıdır. Erkek öğrencilerin %51,7'si, kız öğrencilerin %29,5'i düzenli egzersiz yapmaktadır (p<0.05). Öğrencilerin aldıkları enerjinin % 48.9'u karbohidratlardan, % 17.2'si proteinlerden ve %33.9' u yağlardan sağlanmaktadır. KIDMED puanları erkek ve kız öğrencilerde sırasıyla % 10.3 ve % 6.6' nda ≥8; %39.7 ve %49.4'ünde 4-7 arasında; %50 ve % 44.0'ünde ise ≤3 dir. BKİ değerleri normal aralıkta (≥18,5-<24,9 kg/m²) olan erkeklerin %32,1 düşük, %23,5 orta ve %6,0 yüksek KIDMED puanlarına sahiptir. Bu oranlar kız öğrencilerde sırasıyla %29,5, %36,8 ve %6,7 dir. Öğrencilerin çoğunluğu (erkeklerde %61,5, kızlarda %72,9) sağlıklı ağırlığa sahiptir. Öğün atlama oranı yüksek olup (%63.3), en çok atlanan öğün sabah kahvaltısıdır. Kız öğrencilerden düzenli fiziksel aktivite yapanların oranı erkeklerden daha yüksektir(p<0.05).KIDMED puanlarına göre, öğrencilerin %8.7'sinin diyeti Akdeniz diyeti ile uyumlu(iyi), % 43.8'inin Akdeniz diyetine uygunluğunun geliştirilmesi gerekli (orta) ve %47.5'inin ise beslenme durumu kötüdür.

Sonuç: Üniversite öğrencilerinin yeterli ve dengeli beslenmeleri ve fiziksel aktivite düzeyleri artırılmalı ve bu konuda bilinçlendirilmeleri sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: : Üniversite öğrencileri, beslenme, fiziksel aktivite düzeyi, diyet kalitesi, KIDMED

Evaluation of The Nutritional Status of the University Students by The Mediterranean Diet Quality Index

Purpose: To evaluate the physical activity levels, dietary habits, and Mediterranean diet quality index and nutritional status of Mersin University students.

Methods: The study included 400 students (58.5% male, 41.5% female) selected by random sampling. General information, frequency of nutrient consumption and physical activity were recorded by questionnaire. The Mediterranean Diet Quality Index (KIDMED) form was also applied.

Results: The mean age was 21.6 ± 1.9 years in males and 21.1 ± 1.7 years in females. The BMI of the males were 23.8 ± 3.8 kg / m² and the females were 21.5 ± 3.3 kg / m². The majority of students (61.5% in males, 72.9% in females) had healthy weight. Amongst the students, 63.3% skipped meals. The breakfast was the most skipped meal with 62.1%. 51.7% of the male students and 29.5% of the female students have regular exercise (p <0.05). 48.9% of the students' energy was obtained from carbohydrates, 17.2% from proteins and 33.9% from fats. The KIDMED scores were greater than or equal to 8 in 10.3% and 6.6%; between 4 and 7 in 39.7% and 49.4%; and less than or equal to 3 in 50% and 44.0% of male and female students, respectively. Male students with BMI values in the normal range (≥18.5- <24.9 kg / m²) had 32.1% low, 23.5% moderate and 6.0% KIDMED scores. These rates were 29.5%, 36.8% and 6.7% for female students. The majority of students (61.5% in males, 72.9% in females) had a healthy weight. The students' meal-skipping rate was high (63.3%) and the most skipped meal was breakfast. The ratio of the females who performed regular physical activity was higher than the males (p <0.05). According to the KIDMED scores, 8.7% of the students were in compliance with the Mediterranean diet (high), 43.8% of them were required to improve their diet (medium) and 47.5% had poor nutritional status.

Conclusion: University students should have an adequate and balanced diet, their physical activity levels should be increased, and awareness should be raised on these issues.

Keywords: University students, nutrition, level of physical activity, diet quality, KIDMED

YERİNDE BİLDİRİLER

Özel Bir Okul Yemekhanesinde Oluşan Besin Artık Miktarlarının ve Maliyetinin Saptanması
Merve Elhatusaru¹, Ayla Gülden Pekcan²

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Bu tanımlayıcı çalışmanın amacı, Gaziantep ilinde 4 haftalık dönüşümlü menü ile öğle yemeği servisi yapılan özel bir okulda 6-13 yaş grubu çocuklarda yemek ve besin tabak artıklarının ve maliyetinin belirlenmesidir.

Yöntem: Gaziantep'te Özel Erdem Koleji'nde eğitim ve öğretim gören Toplam 300 öğrenci (erkek:165, %55; kız: 135, %45), sırasıyla 6-9 ve 10-13 yaş grubunda 120 ve 160 çocuk dolaylı olarak çalışmaya katılmıştır. Tabak artıklarının belirlenmesinde günde 300 ve 4 haftada 6000 yemek ve besin bulunduran tepsi incelenmiştir. Öğrenciler yemeklerini bitirdikten sonra tepsi artıkları türlerine göre ayrı kaplarda toplanmış, tartım yöntemi ile tartılmış, porsiyona çevrilmiş ve maliyet hesaplanmıştır. Yemeklerin ve besinlerin enerji ve besin öğeleri içeriği hesaplanmış, öğle öğünü miktarları Türkiye diyet referans değeri (DRV) önerilerine göre değerlendirilmiştir.

Bulgular: 6-9 yaş ve 10-13 yaş grubu öğrencilerin ortalama enerji alımı sırasıyla 786 ve 979 kkal., DRV karşılama yüzdesi %119 ve %124'tür. Enerjinin karbonhidrat, protein ve yağdan gelen oranları 6-9 yaş grubunda sırasıyla %37,1, %15,6 ve %47,3, 10-13 yaş grubunda ise %42,9, %14,9 ve %42,3'dir. D ve B12 vitaminleri ve kalsiyum dışında tüm besin öğeleri öğle öğünü için öngörülen DRV üzerindedir. Süt ve süt ürünleri, sebze ve meyve tüketimi öğle öğünü için önerilenden düşüktür. 6-9 ve 10-13 yaş grubu öğrencilerin tabakta yemek ve besin artığı sırasıyla kuru baklagil yemeklerinde %23 ve %21,8, sebze yemeklerinde %19,4 ve %33,3, kırmızı et yemeklerinde %18,2 ve %20,9, meyvede %0 ve %0, yoğurt ve ayran %3 ve %5,6, tatlıda %19,1 ve %13,2'dir. Öğle öğünü ve tabak artığı maliyeti ayda 12862 TL ve 1926 TL'dir. Toplam öğle öğünü maliyet kaybı %15'tir.

Sonuç: Öğle öğününde oluşan yemek ve besin tabak artıklarının önlenmesi için çocukların enerji ve besin öğeleri gereksinimlerine uygun, sağlıklı beslenmeyi destekleyen, iyi planlanmış menülerin oluşturulması sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Okul öğle yemeği, okul çocukları, besin artığı, besin kaybı maliyeti

Determination of the Amount and Cost of Food Losses in a Private School Cafeteria in Gaziantep

Purpose: Purpose of this descriptive study is to determine the plate food waste and its cost, for children between the ages 6-13 years having lunch served in a private school in Gaziantep, Turkey, for 4-week cycle menu.

Methods: A total of 300 students (boys:165, 55%; girls: 135, 45%) 120 and 160 students aged 6 -9 and 10-13 years, indirectly participated in the study, in Erdem College. Plate waste was estimated from 300 lunch trays, examining 6000 trays of dishes and foods. After students finished eating, the wasted dishes and foods were collected in different cups and weighed, wastes were converted into portion amounts and costs were calculated. Energy and nutrients content of dishes and foods were calculated and compared with Turkey dietary reference values (DRV) calculated for a proportion of lunch.

Results: Average energy intakes of 6-9 years and 10-13 years of students were 786 and 979 kcal, complying 119% and 124% of DRV for lunch. Percentage of energy from carbohydrates, protein and fats were 37.1%, 15.6% and 47.3% for 6-9 years and 42.9%, 14.9 % and 42.3% for 10-13 years. Except vitamins D, B12 and calcium all nutrient intakes were above DRV for lunch. Dairy products, vegetable and fruit intakes were below the recommendations. Among 6-9 years and 10-13 years students plate food wastages were 23% and 21.8% for legumes, 19.4% and 33.3% for vegetable dishes, 18.2% and 20.9% for red meat dishes, 0% and 0% for fruits, 3% and 5.6% for yogurt and ayran (diluted yogurt), 19.1% and 13.2% for desserts, respectively. Total cost of school lunch was 12862 TL/month and total cost of plate food waste was 1926 TL/month. Percentage of food waste cost was found as 15% of total cost.

Conclusion: For the prevention of plate food waste in school lunch a well-planned menu planning depending on the energy and nutrient requirements of children, promoting healthy nutrition should be maintained.

Keywords: School lunch, school children, food waste, cost of food loss

YERİNDE BİLDİRİLER

Fizyoterapistlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi

Begümhan Turhan¹, Kezban Bayramlar¹

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Gaziantep

Amaç: Bu çalışma, fizyoterapistlik mesleğine yönelik bir tutum ölçeği geliştirmek amacıyla gerçekleştirildi.

Yöntem: Araştırmanın evrenini, Türkiye'nin çeşitli illerinde ve çeşitli alanlarda görev yapan fizyoterapistler oluşturdu. Örneklem grubundaki 70 fizyoterapistten, fizyoterapi mesleği ile ilgili olarak, mesleğin bugünü ve geleceğine ilişkin duygularını ve düşüncelerini ifade eden bir kompozisyon yazmaları istendi. Bu kompozisyonlar analiz edilerek olumlu ve olumsuz tutumu ifade eden 67 madde tespit edildi. Bu maddeler, 9 uzman görüşüne sunulmuş gerekli düzenlemelerden ve madde elemelerinden sonra ölçek 44 maddeye indirildi. Taslak ölçeğin 30 kişilik bir fizyoterapist grubuna ön uygulamasının ardından nitel değerlendirmeler yapıldı ve anlaşılmayan maddeler çıkartılarak ölçek 42 maddeye indirildi. 42 maddelik ölçek, 400 fizyoterapistte uygulandıktan sonra ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik analizleri yapıldı.

Bulgular: Analizler sonucunda, "Fizyoterapistlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği" 35 maddelik 3 faktörlü bir ölçek olarak son halini aldı. Ölçeğin iç tutarlılığı $\alpha=0.90$ olarak bulundu. Alt boyutlar için α değeri sırasıyla 0.94, 0.82 ve 0.66 olarak tespit edildi. Test tekrar test güvenilirliği araştırıldığında sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC) ve iç tutarlılık güvenilirliği 60 fizyoterapist üzerinde test edildi. Test-tekrar test güvenilirliğini belirleyen sınıf içi korelasyon katsayısının (ICC) tüm faktörler için toplam 0.89, 1. faktör için 0.95, 2. faktör için 0.89 ve 3. faktör için 0.87 olduğu hesaplandı. ICC değeri %95 güven aralığında 0.87-0.95 olarak belirlendi ve güvenilirliğe sahip olduğu görüldü ($p<0.05$). Cronbach alfa katsayıları sırasıyla 0.936, 0.917, 0.912, 0.904 olduğu gözlemlendi. Test - tekrar test güvenilirliğinin belirlenmesinde kullanılan bir diğer yöntem olan Pearson Momentler Çarpımı katsayı değerlerinin 1. faktör için 0.96, 2. faktör için 0.91, 3. faktör için 0.90 ve tüm faktörler toplamı için 0.92 olduğu görüldü ($p<0.05$), cronbach alfa değerleri ise sırasıyla 0.966, 0.974, 0.957, 0.977 olarak belirlendi.

Sonuç: Geliştirilen "Fizyoterapistlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği"nin iç tutarlılık güvenilirliğinin yüksek ve test tekrar test güvenilirliğinin kabul edilebilir düzeyde, mesleğe karşı tutumu belirlemede geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Fizyoterapist, mesleki tutum, tutum ölçeği

Development Of Attitude Scale Towards Physiotherapy Profession

Purpose: The purpose of this study is to develop an attitude scale for the physiotherapy profession.

Methods: The research population consists physiotherapists in Turkey who worked in various provinces and in various fields. The 70 physiotherapists in the sample group were asked to write an essay expressing their feelings and thoughts about the current and the future of the physiotherapy profession. By analyzing these compositions, 67 items indicating positive and negative attitudes were determined. These items were presented to 9 expert, and item numbers reduced to 44 after the necessary arrangements and the substance requirements. Qualitative evaluations were made after a preliminary application on the draft scale to a physiotherapist group of 30 people and the scale was reduced to 42 items after this application. This 42-item scale was applied to 400 physiotherapists.

Results: After the analysis, the "Attitude Scale Towards the Physiotherapy Profession" was completed as a 3-factor scale of 35 items. The internal consistency (Cronbach's α) of the whole scale was $\alpha=0.90$. The α values for the sub-dimensions are 0.94, 0.82 and 0.66, respectively. The intraclass correlation coefficient (ICC) and internal consistency reliability for test-retest reliability were tested on 60 physiotherapists. The intraclass correlation coefficient (ICC) was calculated as 0.89 for whole scale, 0.95 for the first factor, 0.89 for the second factor and 0.87 for the third factor. ICC value (95% confidence interval) was found as a ranged from 0.87 to 0.95 and it was also found reliable ($p<0.05$). Cronbach alfa values were 0.936, 0.917, 0.912, 0.904 respectively. Pearson Moments Product Correlation Coefficient values, which is a test-retest reliability calculation method, were 0.96 for the first factor, 0.91 for the second factor, 0.90 for the third factor and 0.92 for all the factors ($p<0.05$). The cronbach alpha values were determined as 0.966, 0.974, 0.957, 0.977, respectively.

Conclusion: It was determined that "Attitude Scale Towards the Physiotherapy Profession" was validated and a reliable measurement tool to determine the attitude of physiotherapists towards their profession.

Keywords: Physical therapist, professional attitude, attitude scale

